

Bilag til f. t. l. vedr. EF-voldgiftskonventionen

- b) samme personer direkte eller indirekte har del i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i et foretagende i én kontraherende stat og et foretagende i en anden kontraherende stat,
- og der i et af disse tilfælde i forholdet mellem de to foretagender er aftalt eller fastsat vilkår for deres kommercielle eller finansielle forbindelser, som afviger fra de vilkår, der ville være aftalt mellem uafhængige foretagender, kan overskud, som, hvis disse vilkår ikke havde foreligget, ville være tilfaldet et af disse foretagender, men som på grund af vilkårene ikke er tilfaldet dette, medregnes i dette foretagendes overskud og beskattes som sådant.
- 2) Såfremt et foretagende i én kontraherende stat driver virksomhed i en anden kontraherende stat gennem et af sine egne faste driftssteder, der er beliggende på denne anden kontraherende stats område, skal der til det faste driftssted henføres det overskud, som det ville have opnået, såfremt det havde været et særskilt foretagende, som havde drevet samme eller tilsvarende virksomhed under samme eller tilsvarende vilkår, og som under fuldstændig frie forhold havde afsluttet forretninger med det foretagende, hvis faste driftssted det er.

Artikel 5

Såfremt en kontraherende stat ønsker at regulere et foretagendes overskud i overensstemmelse med de i artikel 4 anførte principper, skal den i god tid forinden underrette foretagendet herom og give det lejlighed til at underrette det andet foretagende, således at dette får mulighed for at underrette den anden kontraherende stat.

Den kontraherende stat, der giver en sådan underretning, skal imidlertid ikke være udelukket fra at gennemføre den påtænkte regulering.

Såfremt de to foretagender og den anden kontraherende stat accepterer reguleringen, når de har fået underretning herom, finder artikel 6 og 7 ikke anvendelse.

Afdeling 3

Gensidig aftale og voldgiftsprocedure

Artikel 6

1. Såfremt et foretagende i tilfælde, hvor denne konvention finder anvendelse, mener, at de i artikel 4 anførte principper ikke er blevet overholdt, kan det, uanset hvilke retsmidler der måtte være fastsat i de berørte kontraherende staters interne lovgivning, indbringe sagen for den kompetente myndighed i den kontraherende stat, hvor det er hjemmehørende, eller hvor det faste driftssted er beliggende. Sagen skal indbringes inden tre år efter første underretning om den foranstaltning, der har ført til eller formodes at ville føre til dobbeltbeskatning som omhandlet i artikel 1.

Foretagendet skal samtidig underrette den kompetente myndighed, hvis andre kontraherende stater kan berøres af sagen. Derefter skal den kompetente myndighed straks underrette de kompetente myndigheder i de øvrige kontraherende stater.

2. Hvis klagen forekommer den kompetente myndighed begrundet, og denne ikke selv kan tilvejebringe en tilfredsstillende løsning, skal den søge at løse sagen ved en gensidig aftale med de kompetente myndigheder i alle de øvrige berørte kontraherende stater for derved at undgå dobbeltbeskatning på grundlag af de i artikel 4 anførte principper. Enhver sådan aftale skal gennemføres uden hensyn til, hvilke frister der er fastsat i de berørte kontraherende staters interne lovgivning.

Artikel 7

1. Såfremt det ikke lykkes de pågældende kompetente myndigheder at nå til en aftale om at ophæve dobbeltbeskatningen inden to år fra den dato, på hvilken sagen første gang blev forelagt en af de kompetente myndigheder i henhold til artikel 6, stk. 1, nedsætter de et rådgivende udvalg, som de pålægger at afgive udtalelse om, hvordan denne dobbeltbeskatning skal ophæves.

Foretagenderne kan anvende de retsmidler, der hjemles dem i de pågældende kontraherende staters interne lovgivning; når sagen er indbragt for en domstol, løber den i første afsnit nævnte toårige frist dog fra det tidspunkt, hvor den afgørelse, som er truffet i sidste instans inden for rammerne af de interne retsmidler, er blevet endelig.

2. Den omstændighed, at det rådgivende udvalg har fået sagen forelagt, er ikke til hinder for, at en kontraherende stat vedrørende samme forhold kan indlede eller fortsætte retsforfølgning eller procedurer med henblik på gennemførelse af administrative sanktioner.

3. Hvis en kontraherende stats interne lovgivning ikke tillader de kompetente myndigheder at fravige afgørelser, der er truffet af deres retsinstanser, anvendes stk. 1 ikke, medmindre det forbundne foretagende i denne stat har ladet fristen for anlæggelse af søgsmål udløbe eller har givet afkald på dette søgsmål, inden afgørelsen er truffet. Denne bestemmelse berører ikke søgsmålet, hvis dette vedrører andre forhold end dem, der omhandles i artikel 6.

4. De kompetente myndigheder kan med de pågældende forbundne foretagenders tilslutning aftale at se bort fra fristerne i stk. 1.

5. Såfremt bestemmelserne i stk. 1 til 4 ikke anvendes, berøres de rettigheder, som hver af de forbundne foretagender har i henhold til artikel 6, ikke.

Artikel 8

1. Den kompetente myndighed i en kontraherende stat har ikke pligt til at indlede procedure om gensidig aftale eller